

IC 1121/16

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Piotrowska

Protokolant: staż. (...)

po rozpoznaniu w dniu 04 listopada 2016 roku w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) z siedzibą we W.

przeciwko K. W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej K. W. na rzecz powoda (...) z siedzibą we W. kwotę 1.480,41 zł (tysiąc czterysta osiemdziesiąt złotych czterdzieści jeden groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 21 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty,

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie,

III. zasądza od pozwanej K. W. na rzecz powoda (...) z siedzibą we W. kwotę 340,89 zł (trzysta czterdzieści złotych osiemdziesiąt dziewięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 1121/16

UZASADNIENIE

Powód (...) we W. wystąpił o zapłatę przeciwko K. W. kwoty 13.622,16 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu czyli od dnia 21 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazano, iż pozwana zawarła umowę, na podstawie której poprzednik prawny powoda oddał pozwanej środki pieniężne, które pozwany obowiązał się zwrócić. Pozwany nie dotrzymał warunków umowy, a wierzyciel scedował całość praw i obowiązków wynikających z przedmiotowej umowy na powoda. Na dochodzoną pozwem kwotę składają się kwota należności głównej (1.480,41 zł) i odsetki (12.141,75 zł).

Pozwana nie zajęła stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 21 lutego 2005 r. pomiędzy (...) Bank Spółką Akcyjną w G. a K. W. została zawarta umowa kredytu gotówkowego. Pozwana nie spłacała należności zgodnie z umową, skutkiem czego umowa została wypowiedziana.

Zgodnie z § 3 ust. 2 i 4 kredyt był oprocentowany według zmiennej stopy procentowej, która była sumą zmiennej stopy bazowej Banku i stałej marży

Zgodnie z § 9 ust. 2 umowy od zadłużenia przeterminowanego Bank pobierał odsetki karne wg zmiennej stopy procentowej w wysokości trzykrotnej zmiennej stopy bazowej określonej w § 3 ust 5.

Zgodnie § 3 ust 5 umowy wysokość stopy bazowej Banku jest podawana do wiadomości w Komunikatach Prezesa Zarządu Banku i w dniu zawarcia umowy wynosi 10,5% w stosunku rocznym.

okoliczność nie kwestionowana, nadto dowody: umowa kredytu gotówkowego nr (...) – k. 24 - 28.

Dnia 28 sierpnia 2015 r. Bank zbył na rzecz powoda wierzytelność wobec pozwanej wynikającą z umowy bankowej, kwota kapitału wynosiła 1.480,41 zł.

dowód: umowa cesji wierzytelności k. 7-10.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zostało wykazane jedynie w części, dlatego w zakresie, w jakim nie zostało udowodnione, podlegało oddaleniu.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o twierdzenia powoda przedstawione w pozwie oraz treść umowy przelewu wierzytelności, a także umowę kredytu gotówkowego.

Pozwana, pomimo prawidłowego zawiadomienia w trybie art. 139 ust. 1 k.p.c. o terminie rozprawy nie stawiała się na nią, a nadto, pomimo zobowiązania do złożenia odpowiedzi na pozew, nie złożyła jej. Wobec powyższego na podstawie art. 339 § 1 k.p.c. wydano wyrok zaoczny.

Na podstawie art. 339 § 2 k.p.c. uznać należało za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie, z tym jednak zastrzeżeniem, że twierdzenia o uprawnieniu do naliczania od kwoty kapitału, tj. 1.480,41 zł odsetek w wysokości 12.143,14 zł, Sąd uznał za budzące uzasadnione wątpliwości, w związku z tym dokonał ustaleń w zakresie zasadności ww. żądania powoda.

Zgodnie z przepisem art. 69 ust. 1 prawa bankowego (Dz.U z 2012 r. Nr 1376) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Istota umowy kredytu, wyrażona w art. 69 ust. 1 pr. bank., jest funkcją podstawowych uprawnień oraz obowiązków stron tej umowy, czyli banku (kredytodawcy) i jego kontrahenta (kredytobiorcy). Wykorzystanie kredytu oznacza oddanie do dyspozycji kredytobiorcy środków pieniężnych na określony w umowie cel. Oddanie do dyspozycji środków pieniężnych ma zapewnić kredytobiorcy ich wykorzystanie w sposób odpowiadający jego interesom określonym w umowie kredytowej. Należy podkreślić, że roszczenie kredytodawcy (banku) o zwrot kredytu powstaje dopiero po wykorzystaniu odpowiedniej sumy kredytowej przez kredytobiorcę. Wykorzystanie takie oznacza bowiem wykonanie umowy kredytowej przez bank w postaci oddania kredytobiorcy odpowiedniej sumy kredytowej do dyspozycji kredytobiorcy. Sposób wykorzystania (tzw. akt wykorzystania) może być określony w umowie, przy czym strony mogą dokonać zmiany tego sposobu także po zawarciu umowy kredytowej.

W niniejszej sprawie fakt zawarcia umowy kredytu bankowego i rzeczywistego udzielenia go pozwanej K. W. nie budzi żadnych wątpliwości Sądu. Umowa kredytu bankowego została zawarta w formie pisemnej, pozwana jak wskazano powyżej nie zakwestionowała zawarcia przedmiotowej umowy.

Powód przedstawił również wyciąg z ksiąg bankowych G. M. Banku, z którego wynika, iż na dzień 1 marca 2006 r. istniało zobowiązanie o charakterze pieniężnym pozwanej w kwocie 7.381,67 zł, na które składają się: kapitał w kwocie 6.716,42 zł, oraz odsetki umowne 451,36 zł oraz odsetki karne 177,89 zł, a także opłata za obsługę kredytu – 36,00 zł.

Zarówno odsetki za opóźnienie jak i odsetki karne były naliczane od kwoty głównej należności w wysokości określonej umową. Strona powodowa, zobowiązana przez Przewodniczącego do wskazania sposobu wyliczenia tych odsetek, nie podała stawek odsetek, odsyłając jedynie do zapisów umowy przywołanej w stanie faktycznym uzasadnienia. Zgodnie § 9 ust. 2 umowy od zadłużenia przeterminowanego bank pobiera odsetki karne wg zmiennej stopy procentowej w wysokości trzykrotnej zmiennej stopy bazowej określonej w § 3 ust 5. Stopa ta jest natomiast podawana do wiadomości w (...). Również w opraciu o stopę bazową naliczane były odsetki umowne. Dokumentu takiego powód nie dołączył do pozwu, ani do pisma z dnia 30 czerwca 2016 r., w związku z czym Sąd nie był w stanie ustalić wysokości odsetek karnych. Odsetki karne ponadto były naliczane od kwoty kapitału w wysokości 7.381,67 zł, tymczasem umową cesji na powoda została przelana wierzytelność jedynie w wysokości 1.480,41 zł. Wątpliwości więc budziło istnienie uprawnienia po stronie wierzyciela do naliczenia odsetek od całości kwoty kapitału. Nadto wskazać należy, że nieznaną Sądowi była data wypowiedzenia umowy, a więc data, od której cały kapitał stał się wymagalny. Brak takich danych uniemożliwił dokonanie ustalenia w jakiej wysokości odsetki należne były od pozwanego, za jaki okres powód był uprawniony do ich naliczenia i od jakiej kwoty. Z tych względów Sąd nie miał możliwości zweryfikowania zasadności naliczenia odsetek karnych i umownych. Z pewnością Bank miał prawo do naliczania odsetek za czas opóźnienia w spłacie zadłużenia. Jednak takie uprawnienie przysługuje od aktualnego zadłużenia, tymczasem powód nie wskazał w jakim terminie została uregulowana część wierzytelności, nie wykazał również tego, kiedy nastąpił skutek rozwiązania umowy i tym samym postawienie całej niespłaconej kwoty w stan wymagalności. Okoliczność ta uniemożliwiła Sądowi zweryfikowanie zasadności roszczenia co do naliczonych przez wierzyciela odsetek za opóźnienie.

Dlatego Sąd przyjmując twierdzenie powoda co do wysokości niespłaconego kapitału w kwocie 1.480,41 zł. orzekł jak w pkt. I. wyroku, przyznając powodowi na podstawie art. 481 k.c. także odsetki od dnia 21 kwietnia 2016r. do dnia zapłaty.

W pozostałym zakresie żądanie zostało oddalone w punkcie II. wyroku. To powód – dochodząc zapłaty określonej kwoty – w myśl art. 6 k.c. - powinien wykazać zasadność żądania. W niniejszej sprawie strona powodowa zignorowała obowiązek nałożony przez cytowane przepisy w zakresie wykazania podstaw dla żądania odsetek karnych. Powód poprzestał na samych twierdzeniach, nie dołączając dowodów niezbędnych do ustalenia chociażby wysokości odsetek karnych. Co prawda wydany w sprawie wyrok jest zaoczny, bowiem pozwana, której doręczony został pozew, nie zajęła stanowiska w sprawie. Jednak mając na uwadze zebrany w sprawie materiał dowodowy, w ocenie Sądu, okoliczności przytoczone przez powoda w pozwie nie są wystraszające by przyjąć je za niewątpliwe w rozumieniu art. 339§2 k.p.c. w zakresie żądania odsetek karnych, umownych w wysokości wskazanej przez powoda, zwłaszcza, że kwota naliczonych odsetek przewyższa kwotę główną kapitału niemal dziesięciokrotnie.

Sąd rozstrzygając o kosztach postępowania miał na uwadze treść art. 98 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., zgodnie z którym stronom procesu należy się zwrot kosztów procesu, oraz treść art. 100 k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego uwzględnienia żądania, koszty rozdziela się między stronami w stosunku do zakresu w jakim powództwo zostało uwzględnione. W związku z tym, iż powód wystąpił o zapłatę kwoty 13.622,16 zł a jego żądanie zostało uwzględnione co do kwoty 1.480,41 zł należało przyjąć, że wygrał postępowanie w 11 %. Na koszty procesu poniesione przez powoda składała się kwota 682 zł tytułem kosztów sądowych, kwota 2.400 zł tytułem kosztów zastępstwa oraz kwota 17 zł z tytułu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Dlatego też Sąd do rozliczenia kosztów procesu przyjął kwotę 3099 zł z czego 11% to 340,89 zł, zasądzone w pkt III. wyroku.

Mając na uwadze treść art. 333§1 pkt. 3 k.p.c. Sąd nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)